

Nyeste

Sfilderie af Kjøbenhavn.

Syftende Aargang. No. 18.

Udgivet, redigeret og forlagt af S. Soldin.

Voresendes, i følge Kongel. assenaadigst Tilladelse, med Brevposterne.

Thorvaldsens Museums

Tirsdagen den 29 Februar 1820.

ARKIV.

Thorvaldsen.

Herr Udgiver!

Bed at omtale Thorvaldsen i Kjøbenhavns Skilderie No. 81 f. A. ytrer De Dem paa en saa liberal og forbindeligt Maade om den Mand, der var den første udenlands, som viste at han besad tilstrækkelig Smag og Dommekraft til at paasjonne vor Landsmands første betydelige Konstværk — hans magelose Jason — og derhos folte det Ønske at opmuntre en ung Konstner, hvis Talenter lovede Verden saa saare meget; at jeg haaber De vil tilstede efterstaende Berigtigelse Plads i Deres Blad.

Der var efter Deres Formening, Hr. Udg., Holland, der tilkommer den Øre at have givet den herlige Plante, der først fremkom i vor Fædrenebund, og hvis Blomstren det lange ei blev os fornudt, selv at være Bidner til, den kraftigste Næring. Men denne Øre tilkommer England.

For omtrent 15 Aar siden kom den ødle Britte Thomas Hope til Rom. Han blev bekjendt med vor Thorvaldsen og saa indtaget af de Talenter eg Genie, denne havde lagt for Dagen i Modelnen til en colossal Statue af Jason, at han bestilte den i Marmor. Den lange for Videnskaber, Konster og alle Menneskets herligste Frem-

bringelser saa saare ugunstige Periode, der paafolgte, forhindrede Thorvaldsen i at udføre og Hr. Hope i at modtage det Værk, der er ophojet over al Noes. Men arma togis cesserunt og Hr. Hope nød den Lykke i Aaret 1816 at se den nyere Billedhuggerkonstes Mestersyfke. Bestillinger indløb imidlertid i saadan Mængde hos den store Konstner, at Hr. Hope, med en Delicatesse, der harmonerer saa sjont med hans Sands for det Ædle, bad Thorvaldsen, ej at skynde sig med Jason. Og da desuden nogle stemme Pletter blev opdagede i Stenen ved Statuens Udarbejdelse, besluttede vor Landsmand, med den fine Hølelse, der er Geniers højeste Pryd, at bestille en anden Blok, der kunde være den Statue værdigere, som blev Grundvorden til hans verdslige Lykke.

England gjemmer alesaa endnu ikke i sit Skjod denne herlige Statue; men Hr. Hopes Broder, Hr. Henry Philip Hope, har nydt den Lykke at erholde et Værk fra samme Mestershaand, om hvilket jeg vil tillade mig at nedskrive følgende Udtog af et Brev fra en Engelsmand, hvis Hølelse, Ideer og Evner staae i det sjonnestre Forhold til Hr. Thomas Hope's:

"Jeg maa bevidne Dem min oprigtigste Tak for Deres meget forbindelige Brev fra Kjøbenhavn af 12 October sidstleden, der indeholder en overmaade interessant Berekening om den Enthusiasme, hvormed deres Phidias, som De meget rigtigen kalder ham, er blevet modtaget i hans

Godebye og om den Ære, der vises ham af hans beundrende Medborgere. Danmark kan i Sandhed være stolt af at have frembragt en saadan Mand, og vist nok fortjener han Verdens Hylding, som, efter at have drevet sin Konst til den højeste Spidse af Fuldkommenhed, vedt hvorledes han skal modtage den retfærdige Beundring, som ydes hans opbygde Genie og Talenter, med den bekjedne Fortjenestes Sagtmeldighed og Sindighed. Jeg vil ikke forsøge at høje min svage Stemme under den almindelige Uttring af Noes og Bisfalb, der er blevet fremkalder ved hans Konstneralent og hans private Øyder. Men dette vil jeg sige, at det staar tegnet i en Vens Livs Dagbog, som een af de heldigste Begivenheder paa hans forskellige Vandringer igennem Verden, at han blev bekjendt med denne Deres berhørt Landsmand, og tillige som en af de stolteste, at han blev sat i Besiddelse af et af Thorvaldsens ukatteerlige Arbeider, hvilket, omendskjænt det ikke er efter saa stor en Maalestok, som nogle af hans andre Frembringelser, dog forener alle de Fuldkommenheder, hans Meisel veed at give ethvert Arbeide. Den Kjonne Psyche er i Sandhed suid af Øsel, og aandet Liv og Kjærlighed gennem det folde hvide Marmor — intet kan overtræffe denne deilige Figurs ypperlige Form og seraphiske Ufryld i Udrykket."

Psyche faaer nu en udmarket Plads i et Gallerie, som Hr. H. P. Hope har anlagt ved sin Broders Huus i London, for deri at opstille hans fortrefelige Materiesamling. Dette Gallerie er just fuldfort ganske efter Hr. Thomas Hopes Begninger, og det er maaßke ikke for dristigt at sige, at det kan anses for et af de Kjønneste Monstre for Elegants og classisk Smag i Bygningskonst og indvendig Decoration, som England kan opvise.

Den Hylding, der almindeligen ydes vor udbodelige Landsmand, haaber jeg vil undskyde, at jeg har henledet mine Medborgeres Opmærksomhed paa de ødle Ejere af nogle af Thorvaldsens ypperste Werker. De stamme fra en skotsk Familie, deres Bedstefader var født i Skotland, og næsten alle deres Frænder og Venner leve endnu i dette Land. Ved deres Faders Død blev en Cousin, der stod i Spidsen for det bekjendte Han-

delshus i Amsterdam, ansat til deres Formynder, og han lod dem komme fra England for at opdraage dem til sine egne Forretninger. Hans delslivet havde imidlertid ikke Tillokkelse for dem og de reiste videre udenlands til Sydskland og Italien. Ved den franske Revolutions Udbud vendte de tilbage til England og have siden op holdt sig der.

Den 28de Februarii, 1820.

A.

Et Ønske angaaende Skatterne.

L'esprit humain est perfectible à l'infini: pourquoi voudroit-on qu'il ne le fût pas en politique? Qu'en observe que l'histoire écrite des sociétés humaines en occident ne remonte pas à trois mille ans, ce qui ne fait que cent générations; que la civilisation de l'Europe, à compter de Charlemagne, n'en a que mille, ou trente générations; que la renaissance des lettres n'a pas deux cents cinquante ans de date; que la philosophie n'en a pas cinquante; que la raison avance lentement et à pas inégaux, comme un homme fait peu de chemin, et se croit souvent arrêté dans la pressé d'une grande soule. — Ne dites donc pas, que nous sommes arrivés au dernier terme de la raison humaine.

La ceterelle.

Hvad enten man, i henseende til Skatterfænnet, er en Tilhænger af Quaïsnai's saakalde physiokratiske System, eller af Adam Smith's eller senere Statsøkonomers Systemer, sha ere dog alle Tankende enige deri, at den betydeligste Del af Statens Indtagter maa udredes af dem, som dyrke Jorden, og som umiddelbar af Naturen fremkalde de raae Produkter, som ere uundværlige for Mennesket; og saaledes finde vi også saa i alle Stater, at de betydeligste Statsindtagter udredes af Jorddyrkerne, hvortil vel eg den Omstændighed har bidraget, at Skatterne af disse